

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1Co/274/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7112203082
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Murínová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7112203082.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Murínovej a sudcov JUDr. Petra Tutka a JUDr. Slávky Zborovjanovej v spore žalobcu E. E., nar. XX.X.XXXX, bytom M. XXX, zastúpeného Mgr. Danielom Sopkom, advokátom so sídlom v Košiciach, Floriánska 16, proti žalovanej R. W., nar. XX.X.XXXX, bytom v L., O. X, zastúpenej JUDr. Jolanou Fuchsovou, advokátkou so sídlom v Košiciach, Štúrova 20, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 18. mája 2017 č.k. 40C/15/2012-338 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalovanej priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Košice I (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) napadnutým rozsudkom rozhodol, že: vyporiadava bezpodielové spoluvlastníctvo žalobcu a žalovanej tak, že z vecí patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva prikazuje do výlučného vlastníctva žalovanej: a/ nehnuteľnosti: X/ byt č. XX vo vchode 1 na X. poschodí bytového domu súp. č. XXX, bytový dom O. X,X,X na parcele č. XXXX, XXXX, XXXX a spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a spoluvlastnícky podiel k pozemku parc. č. XXXX o výmere 165 m² zastavané plochy a nádvoria, parc. č. XXXX o výmere 196 m² zastavané plochy a nádvoria, parc. č. XXXX o výmere 158 m² zastavané plochy a nádvoria v podiele XXX/XXXXX zapísaný na LV č. XXXXX, okres L. B., O. L. E., kat. územie E. G. (ďalej len „byt“), 2/ garáž súp. č. XXX na parcele č. XXXX/XX, okres L. B., obec L.B. E., kat. územie E. G., zapísané na LV č. XXXXX (ďalej len „garáž“), b/ pasíva: 1/ dlh z úveru poskytnutého Československou obchodnou bankou, a.s. vo výške 31.588,49 EUR, 2/ dlh veriteľa G. Ž.O. vo výške 2.987,45 EUR, 3/ dlh veriteľa G. W. vo výške 3.900 EUR, 4/ dlh veriteľov G. W. K. G. W. vo výške 3.319,39 EUR, 5/ dlh veriteľa Bytex Slovensko, s.r.o. vo výške 4.562 EUR. Žalovanej uložil povinnosť titulom vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva zaplatiť žalobcovi sumu 494,37 EUR do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Ďalej rozhodol, že priznáva štátu náhradu trov konania v pomere 50% voči žalobcovi, nepriznáva štátu náhradu trov konania v rozsahu 50 % a že žalobca je povinný zaplatiť súdny poplatok za vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva vo výške 958,50 EUR na účet Okresného súdu Košice I do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Rozhodol tak o návrhu žalobcu na vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva strán sporu zaniknutého rozsudkom Okresného súdu Košice I zo dňa 15.6.2011, právoplatným dňa 28.7.2011, ktorým bolo manželstvo účastníkov rozvedené, nehnuteľné veci prikázať do výlučného vlastníctva žalovanej, zaviazat' žalovanú na splatenie úveru a na úhradu titulom vyporiadania zaviazat' zaplatiť žalobcovi sumu 28.728,71 EUR.

3. V odôvodnení poukázal i na návrh žalovanej určiť do jej výlučného vlastníctva nehnuteľnosti byt a garáž, zaviazat' ju zaplatiť zostatok úveru i dlh titulom služieb za užívanie bytu do právoplatnosti rozvodu 4.562 EUR, dlh voči G. W. vo výške 3.900 EUR, dlh voči rodičom žalovanej 3.319,39 EUR a dlh voči G. Ž. 2.987,45 EUR, započítať finančné prostriedky poskytované z bezpodielového spoluvlastníctva žalobcom na platenie splátok leasingu jeho priateľke vo výške 160 EUR mesačne a za bývanie 220 EUR a započítať splátky úveru, ktoré platila od právoplatnosti rozvodu, pričom pri vyporiadaní aplikovať disparitu podielov z dôvodu alkoholizmu žalobcu, z neho vyplývajúcej potreby zadlžovania rodiny s tým, že zásluhu na udržaní majetku mala výlučne žalovaná vďaka pôžičkám od rodiny a fakt, že od právoplatnosti rozvodu splácala celý úver ona.

4. Pri rozhodovaní vychádzal súd zo zistenia, že manželstvo strán zaniklo rozdom, rozsudok Okresného súdu Košice I sp. zn. 11C/368/2009-95, ktorým bolo manželstvo účastníkov rozvedené, nadobudol právoplatnosť dňa 28.7.2011, maloletý E. E., nar. X.XX.XXXX bol zverený do osobnej starostlivosti žalovanej a žalobca bol zaviazaný prispievať na jeho výživu mesačne sumou 110 EUR, ako i z medzi stranami nespornej skutočnosti, že do bezpodielového spoluvlastníctva účastníkov patria dve nehnuteľnosti a to byt a garáž, že stranám sporu bol poskytnutý dňa 23.9.2004 hypotekárny úver, dlh hypotekárneho úveru k 1.4.2017 činí 21.823,24 EUR, výška predpokladaných úrokov do konečnej splatnosti úveru činí 9.765,25 EUR, že žalovaná zaplatila od právoplatnosti rozsudku dňa 28.7.2011 do 31.3.2017 titulom splátok hypotekárneho úveru sumu 14.397,41 EUR a že dlh titulom služieb za užívanie bytu do právoplatnosti rozvodu činí 4.562 EUR. Zo znaleckého posudku Ing. Jozefa Faitha, PhD. súd zistil všeobecnú hodnotu garáže v hodnote 5.300 EUR metódou polohovej diferenciacie a všeobecnú hodnotu bytu č. 11 na Odborárskej 1 v Košiciach metódou polohovej diferenciacie vo výške 65.100 EUR. Zo znaleckého posudku Ing. Jaroslava Petreka súd zistil všeobecnú hodnotu garáže 5.300 EUR metódou porovnávacou a všeobecnú hodnotu predmetného bytu metódou polohovej diferenciacie vo výške 60.100 EUR a všeobecnú hodnotu predmetného bytu porovnávacou metódou vo výške 58.600 EUR. Ďalej súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní vychádzal z výpovede žalobcu i žalovanej, z výpovedí svedkov G. G. Ž., sestry žalovanej, G. W., matky žalovanej, G. W., otca žalovanej, G. G. W., sestry žalovanej, z potvrdenia HVB bank zo dňa 5.1.2006, podľa ktorého G. W. uskutočnila výber v hotovosti z účtu 1391626004 vo výške 90.000,- Sk, ako i z rozsudku Okresného súdu Košice I 11C/368/2009 a rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 28.3.2012 sp. zn. 8Cop/31/2012, podľa ktorého žalobca žiadal zohľadniť, že zo svojho príjmu hradí náklady bývania 220 EUR, telefón 30 EUR, cestovné náklady do zamestnania 50 EUR a leasing motorového vozidla 160 EUR mesačne.

5. Vec právne posúdil podľa § 143, § 145 ods. 2, § 148 ods. 1, § 149 ods. 1 a 3, § 150 Občianskeho zákonníka. Konštatoval, že bezpodielové spoluvlastníctvo strán sporu zaniklo dňa 28.7.2011, strany sporu sa nedohodli na vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva, žaloba o vyporiadanie bola podaná v trojročnej lehote od zániku BSM a ustálil všeobecnú hodnotu aktív patriacich do BSM a to nehnuteľností: byt 58.600 EUR a garáž 5.300 EUR, spolu 63.900 EUR, hodnota pasív: 1/ dlh titulom hypotekárneho úveru istina plus úroky 31.588,49 EUR, 2/ dlh titulom pôžičiek G. W. 3.900 EUR, rodičom žalovanej 3.319,39 EUR a G. Ž. 2.987,45 EUR, dlh správcovi bytu 4.562 EUR, spolu v sume 46.357,33 EUR. Dôvodil, že pokiaľ žalovaná žiadala vyporiadať finančné prostriedky, ktoré vynaložil žalobca z prostriedkov patriacich do BSM vo výške 160 EUR mesačne na splácanie leasingu svojej priateľky ako aj výdavky za inkaso vo výške 220 EUR, žalobca v období od 26.10.2010 t.j. od doby, kedy bola jeho priateľka na materskej dovolenke, poskytoval z prostriedkov patriacich do BSM na splácanie leasingu priateľke mesačne sumu 159,28 EUR t.j. za platby poukázané od mesiaca 11/2010 do 7/2011, ktorú skutočnosť mal za preukázanú z rozsudku Okresného súdu Košice I 11C/368/2009, kde do výdavkov žalobcu za predmetné obdobie bol započítaný aj leasing, ktorý mal splácať žalobca vo výške 160 EUR a žalobca sám v odvolaní proti rozsudku v konaní 21P/183/2009 žiadal zohľadniť svoje výdavky vo výške 160 EUR mesačne titulom leasingu motorového vozidla. Dodal, že ak žalovaná žiadala o náhradu finančných prostriedkov použitých za trvania manželstva žalobcom z prostriedkov BSM ako úhrada nákladov na bývanie za obdobie do zániku BSM vo výške 220 EUR, súd mal za to, že takéto náklady nie je možné zohľadniť, keďže pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva sa nemožno domáhať náhrady toho, čo bolo vynaložené na zadováženie vecí, ktoré slúžia bežnej osobnej potrebe, a to aj s poukazom na skutočnosť, že strany sporu spolu nežili v spoločnej domácnosti, žalovaná vynakladala finančné prostriedky z BSM na zabezpečenie bývania a úhradu nákladov za bývanie, predmetom vyporiadania je aj dlh oboch strán sporu titulom nákladov za bývanie v byte patriacom do BSM, ktorý užívala výlučne žalovaná a žalobca bol nútený zabezpečiť si iné bývanie vzhľadom už na existujúci rozvrat manželstva pred jeho zánikom. Vychádzajúc zo zistenia, že strany sporu uzavreli manželstvo

v roku 2002 a žalobca požíval nadmerne alkoholické nápoje v období od roku 2005 do 2008, a teda nie v období celého manželstva, pričom z rozsudku o rozvode manželstva nevyplýva, že by miera zavinenia žalobcu na rozvrate manželstva bola preukázaná v prevažnom rozsahu, ako i zo skutočnosti, že za trvania manželstva strany sporu nadobudli nehnuteľnosti, o udržanie ktorých za obdobie, od kedy žalobca začal požívať alkoholické nápoje do zániku manželstva sa starala žalovaná, ktorá splácala úver a taktiež zabezpečila poskytnutie pôžičiek od svojich príbuzných, na druhej strane žalovaná predmetný byt po opustení spoločnej domácnosti aj užívala, pričom dlh za byt patriaci do BSM, ktorý užívala výlučne žalovaná bol vyporiadany v podiele 1/2 a žalobca musel vynakladať finančné prostriedky na zabezpečenie vlastného bývania a taktiež dlhy, ktoré vznikli titulom pôžičiek od príbuzných žalovanej, boli zahrnuté do BSM a boli vyporiadane v podiele 1, súd prvej inštancie vyvodil, že žalovanou tvrdené okolnosti nie sú okolnosťami, ktoré by odôvodňovali priznanie disparity podielov pri vyporiadaní, preto pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov vychádzal zo zásady, že podiely oboch strán sú rovnaké. Do výlučného vlastníctva žalovanej súd prikázal byt vo všeobecnej hodnote 58.600 EUR a garáž 5.300 EUR, t.j. aktíva vo výške 63.900 EUR, podiel žalovanej činil 1/2 t.j. 31.950 EUR. Pasíva činili spolu 46.357,33 EUR, 1/2 činí 23.178,66 EUR. Rozdiel 1 aktív priznaných žalovanej a 1/2 pasív (31.950 EUR - 23.178,66 EUR) činí 8.771,34 EUR. Od tejto sumy súd odpočítal 1/2 splátok hypotekárneho úveru zaplatených žalovanou za obdobie od právoplatnosti rozvodu do 31.3.2017 (1/2 zo sumy 14.397,41 EUR činí 7.198,70 EUR) a 1/2 finančných prostriedkov použitých z BSM na zaplatenie splátok leasingu priateľky žalobcu za splátky od mesiaca 11/2010 do 7/2011 (1/2 z 9x 159,28 EUR - 1.433,52 EUR), t.j. 716,76 EUR. 1/2 aktív žalovanej 31.950 EUR mínus 1/2 pasíva 23.178,66 EUR mínus finančné prostriedky zaplatené titulom úveru do právoplatnosti mínus 7.198,70 EUR a mínus finančné prostriedky zaplatené titulom leasingu 716,76 EUR činí 494,37 EUR.

6. Ako neopodstatnenú súd prvej inštancie vyhodnotil námietku žalobcu, že do výšky zostatku hypotekárneho úveru nie je možné započítať budúce úroky z dlžnej istiny, lebo nie je možné stanoviť výšku týchto úrokov, nie je zrejmé, akým spôsobom bude dlh splácaný v budúcnosti, či sa nebude meniť úroková sadzba, či neuhradí dlh jednorázovo a nebude musieť platiť vysoké úroky. V tejto súvislosti súd poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 22Cdo 2769/2012 dôvodil, že predmetom vyporiadania BSM ku dňu, kedy o ňom rozhoduje súd, je dosiaľ neuhradený úročený dlh účastníkov, je nielen splatná časť dlhu (vrátane úrokov odo dňa zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov do dňa rozhodnutia), ale aj jeho príslušenstvo - úroky, ktoré ku dlhu prirastú až v budúcnosti, čo zodpovedá princípu spravodlivého usporiadania vecí v majetkových vzťahoch medzi bývalými manželmi, aby zostatok tohto spoločného dlhu súd vyporiadal nielen vo vzťahu k dlžnej istine, ale aj vo vzťahu k príslušenstvu tejto pohľadávky, a tak v súlade s § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka vyhodnotil súd za spoločný dlh manželov aj úroky z úveru ako príslušenstvo pohľadávky banky, a teda zostatok dlhu na úvere činí ku dňu 1.4.2017 sumu 31.588,49 EUR. Súd neuveril ani obrane žalobcu o neexistencii zmlúv o pôžičkách s odôvodnením, že tvrdenie žalobcu bolo v rozpore s tvrdením žalovanej, svedkov G. G. Ž., G. W., G. W. K. G. W., ako aj samotného žalobcu, z ktorých vyplýva, že žalobca v období, kedy boli poskytnuté finančné prostriedky, v nadmernej miere požíval alkoholické nápoje, žalovaná a aj svedkovia potvrdili, že žalobca míňal finančné prostriedky na alkohol, že žalobca a žalovaná boli vo finančnej tiesni a že rodina žalovanej poskytovala finančnú pomoc stranám sporu.

7. Po započítaní všeobecnej hodnoty vecí prikázaných žalovanej započítaním pasív a prostriedkov vynaložených na výlučne patriacich z BSM pre žalobcu súd zaviazal žalovanú titulom vyporiadania BSM zaplatiť žalobcovi sumu 494,37 EUR do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

8. O trovách konania prvoinštančný súd rozhodol podľa § 257 CSP a nepriznal žalobcovi ani žalovanej náhradu trov konania z dôvodov hodných osobitného zreteľa, s prihliadnutím na špecifický charakter konania o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva, v ktorom nie je možné posúdiť výsledok sporu vyjadrením rozsahu úspechu alebo neúspechu niektorej zo strán sporu vzhľadom na skutočnosť, že obom sporným stranám priznal rovnaké podiely z predmetu vyporiadania.

9. O náhrade trov konania štátu, ktoré vznikli pred 1.7.2016, rozhodol súd odkazom na článok 4 ods. 1, 2 CSP podľa výsledku konania. Dôvodil, že štátu vznikol nárok na náhradu trov konania voči obom stranám sporu v pomere 50 % a keďže žalovanej bolo priznané oslobodenie od platenia súdneho poplatku, súd nepriznal štátu právo na náhradu trov konania, v pomere 50 %, ktoré mala nahradiť žalovaná a zaviazal žalobcu nahradiť štátu trovy konania v pomere 50 % s tým, že o výške náhrady trov štátu rozhodne súd

prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. CSP).

10. O súdnom poplatku súd prvej inštancie rozhodol podľa § 2 ods. 1 zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatkoch za výpis z registra trestov, položky 6 písm. b) prílohy zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatkoch za výpis z registra trestov. Vzhľadom na to, že žalovanej bolo priznané oslobodenie od platenia súdnych poplatkov, preto súd zaviazal žalobcu zaplatiť súdny poplatok za konanie o vyporiadanie BSM v pomere 1 s tým, že cenou predmetu konania je cena všetkých aktív tvoriacich BSM, v danom prípade 63.900 EUR, z toho 3 % činia 1.917 EUR, 1/2 činí 958,50 EUR.

11. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca z dôvodov uvedených v § 365 ods. I písm. f) a h) CSP majúc za to, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam ako aj vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhol zmeniť napadnutý rozsudok a žalovanej uložiť povinnosť žalobcovi zaplatiť titulom vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva sumu 18.522,98 EUR do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Predovšetkým žalobca nesúhlasil so spôsobom, akým sa súd vysporiadal s 1/ pasívami vzniknutými počas manželstva, a to a) príslušenstva (úroky z omeškania) z dlhu uvedeného časti pasíva v bode 1 napadnutého rozsudku, b) dlhov (pôžičky veriteľov) uvedených v časti pasíva v bode 2, 3, 4 napadnutého rozsudku a c) dlhu voči veriteľovi správca Bytex Slovensko, s.r.o., uvedeného v časti pasíva, bod 5 napadnutého rozsudku, 2/ započítaním splátok leasingu jeho priateľky vo výške 716,76 EUR ako prostriedkov použitých z BSM (bod 48 rozsudku) a 3/ hodnotou bytu (bod 1 rozsudku). Zdôraznil, že od počiatku neakceptoval pôžičky, ktoré sú účelové a fiktívne, s cieľom znížiť výšku podielu, ktorý má žalovaná zaplatiť, pričom poukazoval na (a) nevierohodnosť svedkov, veriteľov, ktorí na pojednávaní preukazovali právny titul - uzavretie pôžičiek, pričom ide o najbližších rodinných príslušníkov žalovanej a to rodičov a sestru, (b) neexistenciu písomnej formy a akejkoľvek právnej zábezpeky, (c) bezúročnosť pôžičky uzavretej na 9 rokov, (d) splatnosť až v roku 2014, teda v čase podania tejto žaloby boli ešte splatné a ak existovali záväzky, prečo ich splnenie nebolo uplatňované súdnou cestou a boli použité práve teraz na započítanie, (d) nevedomosť svedkov - veriteľov o účele pôžičky, (e) neexistujúci dôvod pôžičiek a (f) skutočnosť, že žalovaná prvý krát „vyšla“ s existenciou pôžičiek až počas pojednávania dňa 7.11.2013, pričom nie sú spomenuté ani v písomnom vyjadrení k žalobe, hoci išlo o takú podstatnú okolnosť. Podčiarkol, že svoj právny názor na započítavanie tzv. predpokladaných úrokov do pasív uviedol v písomnom podaní dňa 30.5.2016 a najmä na pojednávaní dňa 20.4.2017. Mal za to, že súd by mal vyčíslovať dlh ku dňu vyporiadania BSM (ku dňu vyhláseniu rozsudku) a nemal by už následne vyporiadavať dlh, teda jeho neuhradené príslušenstvo, keďže ani súd nemôže vedieť akým spôsobom bude dlžník dlh v budúcnosti splácať, či sa nebude meniť úroková sadzba, resp. či dlh jednorázovo neuhradí a z tohto dôvodu nebude musieť platiť vysoké úroky. Tvrdil, že nikto nespochybňoval výšku dlhu spoločnosti Bytex Slovensko, aj v odôvodnení rozsudku je uvedené, že dlh titulom služieb za užívanie bytu do právoplatnosti rozvodu činí 4.562 EUR, a napriek tomu súd zohľadnil v pasívach celú sumu, pričom podľa mňa mal iba jej polovicu, tak ako to uvádzal v písomných podaniach. K námietke započítania splátok leasingu priateľky žalobcu vo výške 716,76 EUR poukazom na prílohu písomného podania zo dňa 2.3.2017 a predložený výpis z banky, preukazujúci úhrady, resp. platby na leasing jej motorového vozidla a to z účtu priateľky a súčasnej manželky B. E., ktorá bola jediným majiteľom a disponentom uvedeného účtu, žalobca súdu prvej inštancie vytkol, že sa nestotožnil s jeho tvrdením, že pôvod peňazí, ich vlastníci ako aj odosielateľ je tým jasne identifikovaný a určený, a preto nespadá do vyporiadania BSM. K záveru súdu o hodnote bytu žalobca odkazom na súdu adresované podania zo dňa 14.12.2015 a dňa 18.4.2016 uviedol, že považuje za správne a spravodlivé, aby súd vychádzal pri určení všeobecnej hodnoty bytu z pôvodného znaleckého posudku vypracovaného metódou polohovej diferenciácie, ktorú metódu považoval za správnu, presnú a objektívnu aj samotný znalec Ing. Jozef Faith. Súdu prvej inštancie potom vytkol, že napriek výhradám žalobcu, vychádzal z ďalšieho znaleckého posudku vypracovaného znalcom Ing. Petrekom, ktorý pri ohodnocovaní bytu vychádzal z porovnávacej metódy, i keď znalec sám uviedol na pojednávaní dňa 10.3.2016, že ako znalec by si sám vybral oceňovanie pomocou metódy polohovej diferenciácie, ktorú metódu považuje za vhodnejšiu. Dodal, že odhliadnuc od vyššie uvedeného, v čase rozhodnutia, resp. podania odvolania „existovali objektívne skutočnosti týkajúce sa ceny bytov, teda ceny bytov boli niekoľkonásobne vyššie ako v čase vypracovania znaleckých posudkov.“ Nakoniec žalobca nesúhlasil ani s tým, ak súd priznal štátu právo na náhradu trov konania v pomere 50 % len voči žalobcovi z dôvodu, že žalovaná bola oslobodená od platenia súdneho poplatku. V tejto súvislosti žalobca poukázal na tú skutočnosť, že v čase rozhodovania súdu prvej inštancie neexistovali u žalovanej dôvody na jej oslobodenie od platenia súdneho poplatku, nakoľko z konania vedeného na

Okresnom súde Košice I sp.zn. 21P/12/2017 o zníženie výživného vyplýva, že žalovaná od 8.4.2016 pracuje v Rakúsku, v meste Grätz, má živnosť a o oslobodení žalovanej od platenia súdneho poplatku som sa dozvedel pri vyhlásení rozsudku dňa 18.5.2017.

12. Žalovaná v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu označila odvolanie žalobcu za nedôvodné a za nezodpovedajúce pravde označila tvrdenie žalobcu, že s existenciou pôžičiek po prvý raz „vyšla“ na pojednávaní dňa 7.11.2013, nakoľko všetky pôžičky od rodinných príslušníkov uplatnila už vo vyjadrení na žalobu zo dňa 19.6.2013, ktoré bolo jej prvým úkonom v danej veci. Dodala, že je ťažko predstaviteľné, aby jej boli požičali cudzí ľudia a je pochopiteľné, že jedine rodina (prípadne najbližší priatelia) požičajú peniaze bezúročne, opak by bol nepravdepodobný, teda úročená pôžička od najbližšej rodiny, a mala rovnako za pochopiteľné, že rodina so splatnosťou počká, resp. stanoví dlhú dobu splatnosti. Svedkovia vedeli, že žalobca pije a že mali neustály nedostatok financií. Táto vedomosť bola pre nich postačujúca. Nie je nič divné na tom, že svedkovia nevedeli, na akú konkrétnu vec peniaze potrebujú, keďže ich potrebovali vždy a na všetko, lebo ich nemali dostatok. Zdôraznila, že všetci svedkovia sú slušní ľudia naučení hovoriť pravdu. Súd svedkov vnímal vlastnými zmyslami, čo je napokon zmyslom a účelom ústnosti a priamosti súdneho konania. Upozornila, že ak žalobca poukazuje na doterajšiu súdnu prax, ktorá vraj úroky do budúcnosti vôbec neriešila, neuviedol jediný príklad tejto súdnej praxe na rozdiel, na rozdiel od žalovanej, ktorá doložila konkrétne súdne rozhodnutie o vysporiadaní celého nesplateného zostatku dlhu (istina + úroky). Dodala, že žalobca ako dlžník podpísal úverovú zmluvu, na základe ktorej sa zaviazal splácať úver (istinu + úroky) za podmienok stanovených v tejto zmluve do roku 2029, je preto samozrejmé, že je nevyhnutné zohľadniť aj úroky, ktoré ja zaplatím, aj za žalobcu, v budúcnosti, pričom žalobcovi nič nebránilo, aby predmetný úver na seba prevzal on (rovnako aj byť) a žalovanú vyplatil (samozrejme po zohľadnení splátok, ktoré od právoplatnosti rozvodu manželstva, resp. omnoho skôr, hradila výlučne žalovaná), pričom by sa mu rovnako zarátavali aj budúce úroky, ktoré ešte len vzniknú. Podčiarkla, že žalobca sa mylí, pokiaľ má za to, že súd pri vyporiadaní zohľadnil celý dlh voči správcovi BYTEX, nakoľko v rámci celkovej matematiky súd zohľadnil polovicu sumy 4.562 EUR, ktorá bola medzi stranami nesporná. Pokiaľ žalobca v rámci nesúhlasu vo vzťahu k záveru súdu o odčerpaní prostriedkov z BSM na splátky leasingu priateľky (teraz manželky) žalobcu, poukazoval na ním predložený výpis z účtu, podľa žalovanej z tohto listinného dôkazu vyplývajú splátky leasingu uskutočnené po rozvode manželstva strán konania v roku 2012, teda po zániku BSM a v rámci vyporiadania BSM žiadala vyporiadať spoločné finančné prostriedky, ktoré žalobca za trvania manželstva použil na úhradu platieb za leasing auta jeho priateľky (teraz manželky) mesačne v sume 160 EUR s tým, že ide o splátky leasingu v období od septembra 2009 do právoplatnosti rozvodu manželstva, teda do júla 2011, čo potvrdil samotný žalobca v konaní vedenom na Okresnom súde Košice I sp. zn. 11C/368/2009 a vyplývajú aj z rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8CoP/31/2012. Listinné dôkazy predložené žalobcom sa podľa žalovanej vyššie uvedeného netýkajú a v konaní nemajú žiadny význam. Nakoniec žalovaná argumentovala, že pokiaľ je možné nehnuteľnosť oceniť porovnávacou metódou, táto má vždy mať prednosť, nakoľko ako jediná zobrazuje reálnu trhovú cenu, jej použitie prichádza do úvahy len vo veľkých mestách, resp. v lokalitách, kde trh s realitami skutočne funguje, teda kde sa nehnuteľnosti predávajú a zdôraznila, že posudok Ing. Petreka vychádzal z porovnania skutočne zrealizovaných predajov obdobných bytov v danej lokalite v porovnateľnom stave, pričom označený byt je v takmer pôvodnom stave, čo je zrejmé z fotiek, a keďže od vypracovania znaleckého posudku Ing. Petreka uplynulo len niekoľko mesiacov, posudok je preto stále aktuálny, naviac žalobca na svoje odvolacie tvrdenie o niekoľkonásobne vyšších súčasných cenách bytov nepredložil nijaký dôkaz. Poukázala i na to, že posudok Ing. Faitha spochybnila z dôvodu, že obsahoval viaceré nesprávne údaje (napr. murované jadro v kúpeľni). Nakoniec žalovaná uviedla, že je pravdou, že od 8.4.2016 pracuje v Rakúsku, o čom predložila živnostenské oprávnenie vydané v Rakúsku. Dodala, že dovtedy bola dlhodobo práceneschopná a jej jediným príjmom bola do 9.1.2015 nemocenská dávka, následne sa stala nezamestnanou a pol roka, teda do 30.6.2015 poberala podporu v nezamestnanosti v sume v priemere 280 EUR, od 1.9.2015 do 3.4.2016 poberala dávku v hmotnej núdzi v sume najprv 76 EUR mesačne a potom 53 EUR mesačne, z ktorých dôvodov jej aj bolo priznané oslobodenie od súdnych poplatkov. Od 8.4.2016 pracujem ako živnostníčka v Rakúsku, robím opatrovatelku starým ľuďom dva týždne v mesiaci je v Rakúsku a dva týždne doma v Košiciach, pričom z hrubého mesačného príjmu zo živnosti v sume 830 EUR, si platí odvody (zdravotné a sociálne) v celkovej sume 200 EUR mesačne a teda čistý príjem, ktorý dostane, je 630 EUR mesačne. Výdavky, ktoré má v súvislosti s touto prácou pozostávajú najmä z cestovného v sume 120 EUR mesačne, býva a stravuje sa u osoby, o ktorú sa stará. V zmysle rakúskej legislatívy musí za každý deň za stravu a ubytovanie zaplatiť 6,94 EUR, mesačne to činí 97,16 EUR, ostane jej takto 412 EUR, z ktorých nedokáže uhradiť bez pomoci rodiny ani platby za

byt a spoločný hypotekárny úver, ktorý dlhodobo splácam. Len tieto dve platby činia 457 EUR. Počas jej neprítomnosti býva so synom, ktorý je zdravotne ťažko postihnutou osobou, sestra žalovanej a krstná matka maloletého G.. G. W., ktorá jej aj najviac finančne pomáha a stále pomáha.

13. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému odvolanie je prípustné bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu danom § 379 a § 380 CSP a z hľadisk žalobcom uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je neopodstatnené.

14. Súd prvej inštancie zákonným spôsobom vykonal vo veci dokazovanie v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie vo veci, vykonané dôkazy vyhodnotil postupom zodpovedajúcim úprave § 191 a nasl. CSP, vec správne právne posúdil a aj vecne správne rozhodol. Ani počas odvolacieho konania nevyšli najavo žiadne také nové skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie, než ako rozhodol súd prvej inštancie.

15. Za vecne správne a výstižné považuje odvolací súd aj dôvody prvoinštančného rozsudku a preto sa v súlade s § 387 ods. 2 CSP obmedzuje na konštatovanie správnosti týchto dôvodov a s poukazom na obsah odvolacích námietok žalobcu pokladá k týmto dôvodom za potrebné dodať:

16. Z obsahu odvolania žalobcu vyplýva, že tento namieta správnosť rozsudku súdu prvej inštancie čo do spôsobu, akým sa súd vysporiadal s pasívami vzniknutými počas manželstva, ako sa súd vysporiadal so započítaním splátok leasingu jeho priateľky vo výške 716,76 EUR ako prostriedkov použitých z BSM a hodnotou bytu, z ktorých dôvodov sa domáha zmeny rozsudku v časti výroku o výplatnej povinnosti žalovanej, a to z dôvodu uvedeného v § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP majú za to, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam ako aj vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci.

17. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke, a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 ods. 1 CSP, a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov účastníkov nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvého stupňa založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov účastníkov, alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ustanovení § 191 a nasl. CSP. K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť, alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

18. Odvolací súd po preskúmaní obsahu spisu a napadnutého rozsudku dospel k záveru, že v prejednávanej veci tieto odvolacie dôvody žalobca uplatnil neopodstatnene. Napadnutému rozsudku nemožno vytknúť nedostatočné zistenie skutkového stavu, ani že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán nevyplývali, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne, že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ustanovení § 192, 193, § 194 a § 205 CSP alebo že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia alebo že by použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil.

19. Ak zanikne BSM, vykoná sa vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150 Občianskeho zákonníka (§ 149 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Podľa § 150 Občianskeho zákonníka sa pri vyporiadaní vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu

uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliadne predovšetkým na potreby maloletých detí, na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu, a na to, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určení miery pričinenia treba vziať tiež zreteľ na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti.

20. Vyporiadanie BSM podľa § 150 Občianskeho zákonníka tak pozostáva jednak zo stránky kvalitatívnej, t.j. usporiadania vlastníctva k jednotlivým veciam patriacim do BSM, jednak zo stránky kvantitatívnej, ktorá sa týka hodnotových podielov účastníkov - bývalých manželov. Predmetom vyporiadania BSM je všetko, čo do tohto spoluvlastníctva patrilo a čo existovalo ku dňu jeho zániku.

21. Súd prvej inštancie pri vyporiadaní BSM sporových strán vo veci rozhodol plne rešpektujúc zásady, ktoré vyplývajú z ustanovenia § 150 Občianskeho zákonníka. Správne zohľadnil, že podiely bývalých manželov sú v zásade rovnaké, ako i že každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho (výlučného majetku) vynaložil na spoločný majetok, že každý z manželov je povinný nahradiť, čo zo spoločného majetku (patriaceho do BSM) sa vynaložilo na jeho ostatný majetok, vezmúc na zreteľ aj na iné skutočnosti, ktoré priamo v tejto právnej norme nie sú uvedené. Pri rozhodovaní o tom, ktorú vec patriacu do BSM prikázať a ktorej strane sporu, sa súd správne spravoval princípom spravodlivého vyporiadania, v rámci ktorého správne prihliadol aj na otázku ďalšieho účelného využívania vecí, ako aj na potrebu vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva spôsobom, aby stranám vznikala čo najnižšia povinnosť vyplácať za účelom vyrovnania výšky podielov druhého (bývalého) manžela finančnou hotovosťou. Odvolací súd považuje za správny postup prvoinštančného súdu, ak vyporiadanie BSM vykonal ako vyporiadanie v tzv. širšom zmysle, to znamená, že zobral do úvahy a vyporiadal aj pohľadávky a dlhy vzniknuté za trvania manželstva sporových strán a ich spoločného hospodárenia, správne pritom konštatujúc, že toto vyporiadanie sa vykonáva iba medzi manželmi, nie aj vo vzťahu k tretím osobám, ktoré nie sú stranami sporu o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

22. Žalobca vo svojom odvolaní neopodstatnene namietol, že prvoinštančný súd sa pri svojom rozhodovaní nesprávne vyporiadal s pasívami vzniknutými počas manželstva, a to ani čo do príslušenstva z dlhu uvedeného časti pasíva v bode 1 napadnutého rozsudku, ani dlhov (pôžičky veriteľov) uvedených v časti pasíva v bode 2, 3, 4 napadnutého rozsudku a ani čo dlhu voči veriteľovi správca Bytex Slovensko, s.r.o., uvedeného v časti pasíva, bod 5 napadnutého rozsudku.

23. Prostriedky zo zmluvy o úvere poskytnutého Československou obchodnou bankou, a.s. počas trvania manželstva a BSM sporových strán, nepochybne predstavujú majetok, ktorý tvorí BSM strán sporu a správne sa stal predmetom jeho vysporiadania ako pasívum, keďže v čase zániku BSM nebol splnený. Pri svojej úvahe o rozhodnej výške nesplateného úveru, ktorú súd prikázal v rámci vyporiadania BSM uhradiť žalovanej súd správne uvážil, že nesplatená časť úveru ku dňu zániku BSM predstavovala vedľa doposiaľ nesplatennej časti pôvodnej vypožičanej čiastky (t.j. istiny) a už splatných (nabehých či kapitalizovaných) úrokov ešte ďalšie príslušenstvo (úroky splatné až v budúcnosti), o ktoré sa dlh (neskoršie behom času) zvyšuje. Tento postup súdu je súladný s ustálenou súdnou praxou, podľa ktorej ak sa niektorý z manželov po rozvoде manželstva podieľal na zaplatení spoločného dlhu už zo svojich výlučných prostriedkov, má právo na ich náhradu podľa § 150 Občianskeho zákonníka, ktorá skutočnosť sa premietne do výroku o povinnosti jedného z manželov zaplatiť určitú čiastku druhému na vyrovnanie jeho podielu s tým, že pri doposiaľ nevyrovnaných spoločných dlhoch a pohľadávkach sporových strán je namieste, aby súd vo výroku o vyporiadaní BSM premietol ich výšku v čase, kedy k vyporiadaniu dochádza, pri súčasnom zohľadnení toho, čo ktorá zo strán na sporný dlh zaplatila (eventuálne čo na spoločnej pohľadávke získala) a rozhodol aj o doposiaľ nesplatenom príslušenstve vyporiadanej sumy. Podľa názoru odvolacieho súdu totiž nemožno vyporiadať len splatnú časť dlhu, bez toho, aby sa vyporiadavalo i príslušenstvo, ktoré sa ešte splatným nestalo, ak i toto doposiaľ nesplatené príslušenstvo dlhu tvorí súčasť nevyporiadaného BSM. Tento záver vyplýva okrem iného i z rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach č.k. 6Co/358/2013-210, na ktorý náležite poukazovala i žalovaná.

24. K odvolaniu žalobcu je potrebné ďalej uviesť, že toto nemožno považovať za dôvodné, ak vychádza z názoru, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, nakoľko vo vzťahu k otázke existencie dlhu u veriteľov G. Ž., G. W., G. W. K. G. W., nezohľadnil, resp. nesprávne vyhodnotil jednotlivé dôkazy - výpovede svedkov, hoci „od počiatku

neakceptoval pôžičky, ktoré sú účelové a fiktívne, s cieľom znížiť výšku podielu, ktorý má žalovaná zaplatiť, pričom poukazoval na nevierohodnosť svedkov, veriteľov, ktorí na pojednávaní preukazovali právny titul - uzavretie pôžičiek, pričom ide o najbližších rodinných príslušníkov žalovanej a to rodičov a sestru“, ako „i neexistenciu písomnej formy a akejkoľvek právnej zábezpeky, bezúročnosť pôžičky uzavretej na 9 rokov, splatnosť až v roku 2014, nevedomosť svedkov - veriteľov o účele pôžičky, neexistujúci dôvod pôžičiek a skutočnosť, že žalovaná prvýkrát vyšla s existenciou pôžičiek až počas pojednávania dňa 7.11.2013“.

25. Podstatou zistenia skutkového stavu veci je úsudok sudcu o tom, ktoré z rozhodných a sporných skutočností sú pravdivé, t.j. ktoré z nich bude považovať za preukázané poznatkami získanými vykonaním jednotlivých dôkazov. Zásada voľného hodnotenia dôkazov vyjadruje, že záver, ktorý si sudca urobí o pravdivosti či nepravdivosti tvrdených skutočností vzhľadom na poznatky získané z vykonaných dôkazov, je vecou vnútorného sudcovho presvedčenia a jeho logického myšlienkového postupu. Hodnotenie dôkazov tak môže robiť len súd, ktorý ich vykonal. Zákon pritom nepredpisuje a ani dobre nemôže predpisovať pravidlá, z ktorých by malo vychádzať hodnotenie jednotlivých dôkazov a hodnotenie ich vzájomnej súvislosti. Je tomu tak preto, že hodnotenie dôkazov je zložitý myšlienkový proces, ktorého podstatou sú jednak čiastkové, jednak komplexné závery sudcu o vierohodnosti poznatkov získaných vykonaním dôkazov, ktoré sú potom podkladom pre záver o tom, ktoré skutočnosti stranami sporu tvrdené má súd za preukázané a ktoré tak tvoria zistený skutkový stav. Vierohodnosť určitého poznatku získaného vykonaním konkrétneho dôkazu, a teda aj jeho význam z hľadiska dôkazu pravdivosti či nepravdivosti skutkových tvrdení, súd hodnotí jednak izolovane, jednak v porovnaní s poznatkami získanými vykonaním všetkých zostávajúcich dôkazov. Výsledkom celkového hodnotenia dôkazných prostriedkov je potom záver o pravdivosti tvrdených skutočností, ktorý je podkladom pre záver o tom, či a do akej miery strana sporu splnila svoju povinnosť preukázať skutkové tvrdenia. Zo zásady voľného hodnotenia dôkazov vyplýva, že na nesprávnosť hodnotenia dôkazov možno usudzovať len zo spôsobu, akým súd hodnotenie vykonal.

26. Ani v tomto smere nemožno vycíťat' súdu žiadne pochybenia (napr. že výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá pravidlám logického myslenia, alebo že súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré vyšli v konaní najavo). Nemožno preto priznať relevanciu polemike žalobcu v odvolaní so skutkovými závermi súdu prvej inštancie, spočívajúcej v námietke, že súd nemal uveriť svedkovi (svedkom), resp. že pri stanovení hodnoty bytu mal prihliadať na znalecký posudok Ing. Jozefa Faitha vypracovaný za použitia metódy polohovej diferenciácie, a že niektorý (svedecký, resp. znalecký) dôkaz (nie) je pre skutkové zistenie dôležitý, ak tak učinil naviac len poukazom na to, že ide o rodinných príslušníkov žalovanej a na svoje tvrdenie o tom, že ide o pôžičky „účelové a fiktívne“ argumentoval bez ďalšieho iba poukazom na „neexistenciu písomnej formy a akejkoľvek právnej zábezpeky, bezúročnosť pôžičky uzavretej na 9 rokov, splatnosť až v roku 2014, nevedomosť svedkov - veriteľov o účele pôžičky, neexistujúci dôvod pôžičiek, ako i argumentom, že „žalovaná prvýkrát vyšla s existenciou pôžičiek až počas pojednávania dňa 7.11.2013“.

27. Žalobca nedôvodne súdu prvej inštancie vytkol i to, že súd pri vyporiadaní zohľadnil celý dlh voči správcovi Bytex Slovensko, s.r.o., nakoľko z obsahu odôvodnenia rozsudku je zrejmé, že v rámci celkovej matematiky súd vo vzťahu k žalobcovi zohľadnil len polovicu sumy 4.562 EUR, ktorá bola medzi stranami nesporná.

28. Ako opodstatnenú nemožno vyhodnotiť ani námietku žalobcu ohľadom započítania splátok leasingu priateľky (v súčasnosti manželky) žalobcu vo výške 716,76 EUR poukazom na prílohu písomného podania zo dňa 2.3.2017 a predložený výpis z banky. Odvolací súd je v zhode so žalovanou v jej písomnom vyjadrení k odvolaniu v tom, že žalobca nedôvodne v tomto smere poukazoval na ním predložený výpis z účtu, nakoľko z tohto listinného dôkazu vyplývajú splátky leasingu uskutočnené po rozvoде manželstva strán sporu v roku 2012, teda po zániku BSM, pričom v rámci vyporiadania BSM žalovaná žiadala vyporiadať spoločné finančné prostriedky, ktoré žalobca za trvania manželstva použil na úhradu platieb za leasing auta jeho priateľky (teraz manželky) mesačne v sume 160 EUR s tým, že ide o splátky leasingu v období od septembra 2009 do právoplatnosti rozvođu manželstva, teda do júla 2011, čo potvrdil samotný žalobca v konaní vedenom na Okresnom súde Košice I sp. zn. 11C/368/2009 a vyplývajú aj z rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8CoP/31/2012 tak, ako na to správne poukazoval i súd prvej inštancie v dôvodoch svojho rozhodnutia.

29. Za nedôvodnú považuje odvolací súd aj odvoláciu námietku žalobcu založenú na tvrdení, že súd nesprávne stanovil hodnotu vyporiadavaného bytu, že neprihliadol na jeho námietky voči výsledkom znaleckého dokazovania na ocenenie bytu patriaceho do BSM a napriek výhradám žalobcu nevychádzal zo záverov znalca Ing. Jozefa Faitha, ale z ďalšieho znaleckého posudku vypracovaného znalcom Ing. Petrekom, ktorý pri ohodnocovaní bytu vychádzal z porovnávacej metódy, ako aj z dôvodu, že v čase rozhodnutia, resp. podania odvolania „existovali objektívne skutočnosti týkajúce sa ceny bytov, teda ceny bytov boli niekoľkonásobne vyššie ako v čase vypracovania znaleckých posudkov.“ Vo vzťahu k tejto námietke považuje odvolací súd za potrebné poukázať na to, že pri stanovení ceny veci pre vyporiadanie BSM sa vychádza z ceny veci v dobe vyporiadania, ale z jej stavu v čase zániku tohto spoluvlastníctva. Pri stanovení ceny nehnuteľnosti v rámci vyporiadania sa vychádza z tzv. všeobecnej ceny, t.j. ceny nehnuteľnosti obvyklej v danom mieste a v čase rozhodovania, ktorá vyjadruje aktuálnu trhovú hodnotu nehnuteľnosti. Ide o riešenie odborných otázok, na ktoré nemá súd dostatočné znalosti a tieto otázky rieši za pomoci znalca. Žalovaná v konaní namietala výsledky znaleckého dokazovania znalcom Ing. Jozefom Faithom zameraného na určenie všeobecnej ceny bytu, ktorý je predmetom vyporiadania. Z dôvodov týchto námietok súd prvej inštancie nariadil vykonanie znaleckého dokazovania znalcom Ing. Jaroslavom Petrekom, ktorý postupom súladným s vyhláškou Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 492/2004 Z.z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku, v znení neskorších predpisov, vrátane jej prílohy 3, ocenil byt znaleckým posudkom č. 56/2015. Súdu prvej inštancie preto nemožno vytknúť pochybenie, ak pri svojom rozhodovaní vychádzal z hodnoty bytu podľa znaleckého posudku znalca Ing. Jaroslava Petreka, ktorý v súlade s požiadavkou súdu a citovanou vyhláškou určil jeho všeobecnú hodnotu, t.j. jeho výslednú objektivizovanú hodnotu, ktorá je znaleckým odhadom jeho najpravdepodobnejšej ceny ku dňu ohodnotenia, ktorú by tento mal dosiahnuť na trhu v podmienkach voľnej súťaže, pri poctivom predaji, keď kupujúci aj predávajúci budú konať s patričnou informovanosťou i opatrnosťou a s predpokladom, že cena nie je ovplyvnená neprimeranou pohnutkou, a to ku dňu rozvodu manželstva strán sporu, t.j. ku dňu 28.7.2011, za použitia porovnávacej metódy za stavu, ak z obsahu spisu i znaleckého posudku plynie, že nepochybne znalec mal k dispozícii podklady potrebné pre jej použitie, t.j. identifikovateľné podklady na porovnanie - doklad o prevode nehnuteľnosti ako i ponuky realitných kancelárií (č.l. 157 a nasl. súdneho spisu), pričom pri porovnávaní boli vylúčené všetky vplyvy mimoriadnych okolností trhu (napr. príbuzenský vzťah medzi predávajúcim a kupujúcim, stav tesne predávajúceho alebo kupujúceho a pod) a navyše ak žalobca na svoje odvolacie tvrdenie o niekoľkonásobne vyšších súčasných cenách bytov nepredložil nijaký dôkaz. Za tohto stavu je nutné vyvodiť, že námietky žalobcu nemajú oporu v žiadnych odborných podkladoch a sú iba vyjadrením jeho laického stanoviska, ktoré nie je spôsobilé vyvrátiť správnosť záveru znaleckého posudku, z ktorého súd vychádzal pri svojom rozhodovaní. Z tohto dôvodu nepovažuje odvolací súd za dôvodnú ani jeho odvoláciu námietku, v ktorej tento namieta výsledky znaleckého dokazovania.

30. Napokon nemožno prisvedčiť ani odvolacej námietke žalobcu spochybňujúcej správnosť rozhodnutia súdu o trovách štátu tvrdením, že v čase rozhodovania súdu prvej inštancie neexistovali u žalovanej dôvody na jej oslobodenie od platenia súdneho poplatku, pokiaľ toto tvrdenie odvodzoval jedine zo zistenia z konania vedeného na Okresnom súde Košice I sp. zn. 21P/12/2017 o zníženie výživného, že žalovaná od 8.4.2016 pracuje v Rakúsku, v meste I., má živnosť a o oslobodení žalovanej od platenia súdneho poplatku sa dozvedel pri vyhlásení rozsudku dňa 18.5.2017 a za stavu, ak z obsahu bezpochyby vyplýva, že súd prvej inštancie uznesením zo dňa 21.4.2017 č.k. 40C/15/2012-334 priznal žalovanej oslobodenie od súdnych poplatkov.

31. S poukazom na tieto dôvody odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil podľa ust. § 387 ods. 1 CSP, vrátane správneho výroku o trovách konania.

32. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že procesne úspešnej žalovanej priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne vyšší súdny úradník samostatným uznesením.

33. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred

diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).